

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou v právní věci žalobkyně: **T. J.**, zastoupené zákonnou zástupkyní – matkou Ing. B. F., bytem tamtéž, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 8. 2013, č. j. MPSV-UM/8082/13/4S-ZLK, sp. zn. SZ/623/2013/9S-ZLK,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 8. 8. 2013, č. j. MPSV-UM/8082/13/4S-ZLK, sp. zn. SZ/623/2013/9S-ZLK, **se z r u š u j e** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalobkyni **se n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného 8. 8. 2013, č. j. MPSV-UM/8082/13/4S-ZLK, sp. zn. SZ/623/2013/9S-ZLK, (dále jen „žalovaný“) bylo odvolání žalobkyně Terezy Juránové, nar. 21. 2. 2001, zastoupené zákonnou zástupkyní matkou, směřující proti rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky ve Zlíně ze dne 12. 4. 2013, č. j. MPSV-ÚP/590046/13/AIS-SSL zamítnuto a uvedené rozhodnutí potvrzeno.

Rozhodnutím Úřadu práce České republiky – krajská pobočka ve Zlíně ze dne 12. 4. 2013, č. j. MPSV-ÚP/590046/13/AIS-SSL, sp. zn. SZ/261412/2012/AIS-SSL (dále jen „úřad práce“) byl odejmut příspěvek na péči posuzované ode dne 1. 4. 2013 s tím, že dle podkladů ve správním řízení (sociální šetření ze dne 28. 1. 2013, posudek OSSZ Kroměříž ze dne 11. 3. 2013) nezvládá ze základních životních potřeb osobní aktivity, takže dle ust. § 8 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o sociálních službách“) nelze ji považovat za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby, protože z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nepotřebuje každodenní pomoc nebo dohled alespoň ve třech oblastech základních životních potřeb posuzovaných dle § 9 zákona o sociálních službách.

Dne 9. 10. 2013 podala zákonná zástupkyně nezletilého dítěte žalobu, v níž vyslovila nespokojenost s posouzením zdravotního stavu a hodnocením úkonů péče o dítě a úkonů jeho soběstačnosti. Uvedla, že dcera má rozsáhlou obličejovou rozštěpovou vadu, která podle odborných lékařů má vliv na častá opakující se a dlouhotrvající virové onemocnění horních cest dýchacích v oblasti nosohltanu a stav středouší, tj. každoroční přechodné zhoršení sluchu. Potřeba dlouhodobé péče při těchto problémech nebyla zohledněna, stejně nebyla zohledněna i hyperkinetická porucha, tj. psychická porucha dítěte. Namítla, že hodnocení provedené OSSZ Kroměříž v posudku ze dne 11. 3. 2013 je v rozporu s lékařskými nálezy odborných lékařů, zejména lékařské zprávy MUDr. Eleny Kašparové a MUDr. Pavla Dungla a foniatrickými nálezy MUDr. Evy Maňáskové a MUDr. Renaty Rokytové. Dále namítla, že na jednání OSSZ Kroměříž i PK MPSV ČR v Brně nebyla posuzovaná ani její zákonná zástupkyně předvolány, takže lékaři si nemohli učinit odpovídající představu o zdravotním stavu jmenované.

Žalovaný v písemném vyjádření ze dne 3. 12. 2013 citoval zjištění učiněné PK MPSV ČR v Brně ze dne 17. 7. 2013, které bylo i podkladem pro vydání napadeného rozhodnutí. Jednání posudkové komise proběhlo v nepřítomnosti žalobkyně a její zákonné zástupkyně, matky. Při vypracování posudku bylo přihlédnuto k podkladové a zdravotní dokumentaci uvedené v obsahu citovaného posudku, který byl účastníkům doručen, dále k lékařským zprávám připojených k odvolání, sice neurologickému nálezu MUDr. Pavla Dungla ze dne 10. 5. 2013, foniatrickému nálezu MUDr. Renaty Rokytové ze dne 10. 5. 2013, ORL nálezu MUDr. Staňka ze dne 8. 4. 2013 a logopedickému nálezu MUDr. Klusáčkové ze dne 8. 4. 2013. Po prostudování listinných materiálů posudková komise konstatovala, že se jedná u posuzované o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který má vliv na fyzické a psychické i smyslové schopnosti a omezuje zvládání základních životních potřeb, a to péči o zdraví a osobní aktivity. Počet úkonů vyžadující pomoc je pozměněno v porovnání s hodnocením učiněným lékařem LPS OSSZ Kroměříž v důsledku objektivizace zdravotního stavu a jemu přiměřené aplikace posudkových kritérií. Z tohoto důvodu se jmenovaná nepovažuje dle § 8 odst. 1 zákona o společné péči za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby.

Žalovaný dospěl k závěru, že z výše uvedených důvodů není žaloba opodstatněná, a proto navrhl její zamítnutí.

Z připojeného správního spisu soud zjistil, že na základě oznámení Úřadu práce ze dne 2. 1. 2013 bylo zahájeno z moci úřední správní řízení ve věci opětovného posouzení nároku a výše příspěvku na péči Terezy Juráňové, nar. 21. 2. 2001. Sociální šetření bylo provedeno dne 28. 1. 2013, následně dne 11. 3. 2013 byl vypracován posudek o zdravotním stavu – posouzení stupně závislosti osoby pro účely příspěvku na péči OSSZ Kroměříž. Na základě

dostupné zdravotní dokumentace bylo provedeno skutkové zjištění, sice, že u posuzované je vrozená vývojová vada – cheilognathopallatoschisis compl. – stp. plast. operací rtu a patra v roce 2001 a 2002, opakované katary tuby a horních dýchacích cest, dyslalia, stav po zavedení VP shuntu pro ventriculomegalii v kojeneckém věku, hyperaktivita, horší pozornost a koncentrace, zvýšeně unavitelný CNS, pedes plani bil., akcidentální systolický šelest, hypacusis levis se ztrátou sluchu dle Fowlera 4,7 %, myopia OS korigovaná brýlemi. Jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který vyžaduje péči o osobní aktivity. Jelikož nezvládá jednu základní životní potřebu, nejde o osobu do 18 let věku, která se podle § 8 odst. 1 zákona o sociálních službách považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby. Uvedený posudek byl podkladem pro vydání rozhodnutí úřadu práce ze dne 12. 4. 2013, jímž byl odejmut ode dne 1. 4. 2013 příspěvek na péči.

Proti rozhodnutí podala zákonná zástupkyně nezletilé odvolání ze dne 2. 5. 2013. V rámci odvolacího řízení byl vypracován posudek PK MPSV ČR v Brně ze dne 17. 7. 2013, kdy za účasti odborného lékaře psychiatra byl zhodnocen zdravotní stav posuzované a v souvislosti s ním i schopnost zvládat základní životní potřeby. Posudková komise jednala v nepřítomnosti nezletilé i její zákonné zástupkyně. V obsahu posudku je uvedeno: „*účastnice řízení nebyla k jednání komise zvána. Dopisem ze dne 21. 6. 2013 byla zákonná zástupkyně informována o tom, že posudková komise má dostatečně doloženou zdravotní dokumentaci pro vypracování posudku o zdravotním stavu dítěte bez jejich osobní účasti a o dalším postupu PK. PK MPSV ČR prostudovala podkladovou dokumentaci, která byla dostatečná k projednání v nepřítomnosti a k přijetí posudkového závěru*“. Posudková komise vycházela z podkladové a zdravotní dokumentace uvedené v posudku, který byl účastníkům doručen, dále z doložených lékařských nálezů připojených v odvolání (viz uvedeno výše). Na podkladě zhodnocení posudkových kritérií odpovídajících právní úpravě účinné od 1. 1. 2012 konstatovala, že z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je posuzovaná osoba neschopna zvládat nebo zvládat s pomocí dvě základní životní potřeby: péči o zdraví a osobní aktivity. Z tohoto důvodu se nepovažuje dle § 8 odst. 1 zákona o sociálních službách za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby.

Při posouzení věci soud vycházel z následujících skutečností, úvah a právních závěrů:

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobami oprávněnými (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68, § 70 s.ř.s.).

Žaloba je důvodná.

Podmínky nároku na příspěvek na péči (dále jen „příspěvek“) stanoví část druhá hlava I ust. § 7 a násl. Zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách.

Podle ust. § 7 odst. 1 zákona o sociálních službách ve znění účinném ode dne 1. 1. 2012 se příspěvek poskytuje osobám závislým na pomoci jiné fyzické osoby. Tímto příspěvkem se stát podílí na zajištění sociálních služeb nebo jiných forem pomoci podle tohoto zákona při zvládání základních životních potřeb osob. Podle ust. § 7 odst. 2 citovaného zákona má na příspěvek nárok osoba uvedená v § 4 odst. 1, která z důvodu dlouhodobě nepříznivého

zdravotního stavu potřebuje pomoc jiné fyzické osoby při zvládání základních životních potřeb v rozsahu ustanoveném stupněm závislosti podle ust. § 8 citovaného zákona.

Podle ust. § 7 odst. 4 citovaného zákona o příspěvku rozhoduje a příspěvek vyplácí krajská pobočka Úřadu práce (§ 18 odst. 2 citovaného zákona). O odvolání proti rozhodnutí krajské pobočky Úřadu práce rozhoduje ministerstvo (ust. § 28 odst. 1 citovaného zákona).

Podle ust. § 25 odst. 3 citovaného zákona při posuzování stupně závislosti osoby vychází Úřad práce ze zdravotního stavu osoby doloženého nálezem ošetřujícího lékaře, z výsledku sociálního šetření a zjištění potřeby osoby, popř. z výsledku funkčních vyšetření a z výsledku vlastního vyšetření posuzujícího lékaře. Ze stejných kritérií při posuzování vychází i PK MPSV ČR. Na takový posudek jako svou podstatou rozhodující důkaz pro rozhodnutí ve věci je třeba klást požadavek úplnosti, přesvědčivosti a objektivity.

Při hodnocení napadeného rozhodnutí žalovaného, jakož i procesu, který mu předcházela, dospěl soud k závěru, že žalovaný rozhodoval na základě nedostatečného zjištění skutkového stavu. Závěry, které žalovaný učinil na základě použitých podkladů, jsou ne zcela dostatečně odůvodněné, takže zjištění zdravotního stavu a jeho funkčních důsledků, i postup ze strany správních orgánů v předmětné věci, vyvolává pochybnosti o objektivním posouzení věci.

Soud konstatuje, že žalovaný se v průběhu odvolacího řízení správně v souladu s ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení ve znění pozdějších předpisů, obrátil na PK MPSV ČR za účelem posouzení stupně závislosti žalobkyně. Posudková komise postupovala v souladu s ust. § 25 odst. 3 citovaného zákona, když při vypracování posudku vycházela ze spisu odvolacího orgánu včetně příloh, spisového materiálu správního orgánu I. stupně včetně lékařských nálezů posudku lékaře OSSZ Kroměříž ze dne 11. 3. 2013 a sociálního šetření ze dne 28. 1. 2013. Posudková komise dospěla ke stejnému závěru jako posudkový lékař OSSZ Kroměříž, sice, že posuzovanou osobu nepovažuje dle § 8 odst. 1 zákona o sociálních službách, za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby. Počet a specifikace úkonů, které není schopna zvládat, při nichž potřebuje pomoc fyzické osoby, se však rozcházela. Podle posudku OSSZ Kroměříž ze dne 11. 3. 2013 žalobkyně nezvládá oblast osobní aktivity, podle posudku PK MPSV ČR v Brně ze dne 17. 7. 2013 nezvládá oblast péče o zdraví a osobní aktivitu.

V rámci přezkumného soudního řízení byla při jednání dne 29. 8. 2014 vyslechnuta zákonná zástupkyně – matka žalobkyně, která ke skutkovému zjištění dále uvedla, že zdravotní stav dcery byl hodnocen výlučně na základě zdravotní dokumentace, nebyla osobně vyšetřena, rovněž ani její schopnost zvládat základní životní potřeby nebyla ověřena lékařem OSSZ Kroměříž, ani členy PK MPSV ČR v Brně. Namítla, že dcera má v oblasti komunikace těžkou vadu řeči z důvodu rozsáhlého rozštěpu. Je hyperaktivní, mluví rychle, ale správně nevyslovuje. Je sice komunikativní, problémy jsou však s tím se s ní porozumět a porozumět jí. Na základě doporučení speciálního logopeda Mgr. Martiny Pechové – Jahodové s ohledem na charakter řečové vady bylo doporučeno, aby ve škole jí byla věnována péče formou individuální integrace, což znamená, že vady její řeči – ostré sykavky, špatná výslovnost některých hlásek, je ze strany školy respektováno.

V oblasti stravování její výkon neodpovídá schopnostem. Z důvodu nedostatečné volní složky není schopna si sama jídlo naservírovat, připravit. V této oblasti se zcela spoléhá na matku, aby jí vše připravila, pak si částečně jídlo naporcuje, nají se sama i napije.

V oblasti oblékání a obouvání nerozpozná funkčnost oblečení s ohledem na povětrnostní podmínky, proto oblečení jí chystá sama. Dítě si pak se pak samo obleče, svleče, obouvá, vyzouvá.

V oblasti tělesné hygieny došlo od poloviny roku 2013 ke zlepšení, úkony tělesné hygieny vykonává sama, musí ji však vést k uskutečnění těchto úkonů. Vzhledem k zjištění diagnózy – syndrom poruchy pozornosti spojených s hyperaktivitou (ADHD) namítla, že při hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby nebylo posuzováno, zda z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je rozsah duševních, mentálních, tělesných a smyslových funkčních schopností dostatečný k pravidelnému zvládání základní životní potřeby a zda je fyzická osoba schopna rozpoznat, provést a zkontrolovat správnost zvládnutí základní životní potřeby.

Žalovaný se k jednání nedostavil, podáním ze dne 25. 8. 2014 omluvil neúčast při jednání (důvod pracovní vytíženost), souhlasil, aby bylo jednáno v jeho nepřítomnosti.

Ze zdravotní dokumentace a jejího zhodnocení bylo prokázáno, že nezletilá je po korekční operaci rozštěpové vady rtu a patra se zavedeným VP shuntem pro hydrocefalus, je přiměřeného psychomotorického vývoje bez hybného omezení a duševní poruchy, s lehkou vadou řeči. Ve škole dosahuje výborný prospěch, je inteligentní, reaguje velmi flexibilně, má pružné uvažování a logické myšlení. Má však problémy stran soustředění, poruchy pozornosti. Dále byla zjištěna hyperaktivita vyznačující se horší pozorností, koncentrací, zvýšeně unavitelný CNS.

Podle § 1 odst. 1 vyhlášky č. 391/2011 Sb., schopnost osoby zvládat základní životní potřeby se pro účely stanovení stupně závislosti hodnotí podle aktivit, které jsou pro jednotlivé základní životní potřeby vymezeny v příloze č. 1 k této vyhlášce.

Podle § 9 odst. 5 zákona o sociálních službách, pro uznání závislosti v příslušné základní životní potřebě musí existovat příčinná souvislost mezi poruchou funkčních schopností z důvodu nepříznivého zdravotního stavu a pozbytím schopnosti zvládat základní životní potřebu v přijatelném standardu. Funkční schopnosti se hodnotí s využíváním zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využíváním běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení v domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku. Podle § 2 citované vyhlášky při hodnocení schopnosti osoby zvládat základní životní potřeby se posuzuje, zda z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je rozsah duševních, mentálních, tělesných a smyslových funkčních schopností dostatečný k pravidelnému zvládání základní životní potřeby a zda je fyzická osoba schopna rozpoznat, provést a zkontrolovat správnost zvládnutí základní životní potřeby. Při tom se přihlíží k tomu, zda dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav trvale ovlivňuje funkční schopnosti, k výsledku rehabilitace a k adaptaci na zdravotní postižení.

Soud na základě provedených důkazů dospěl k závěru, že posuzování stupně závislosti při hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby uvedených v § 9 odst. 1 zákona o sociálních službách, nebylo ze strany posudkového hodnocení dostatečně přesvědčivé, objektivní, zejména při posuzování zdravotního stavu ve vztahu k posuzovaným životním kritériím. Zároveň žalovaný své úvahy, o něž opřel rozhodnutí ve věci přílehlavým a výstižným způsobem nezdůvodnil dle hledisek § 2 odst. 1 vyhlášky č. 391/2001 Sb. V této souvislosti je třeba zdůraznit, že diagnóza syndrom poruchy pozornosti spojených

s hyperaktivitou (ADHD), dříve označovaný jako lehká mozková dysfunkce, vyžaduje speciální péči. Kvůli poškození centrální nervové soustavy dítě zpravidla nedokáže tak dobře rozlišit důležité vjemy od vjemů druhořadých, jeho pozornost se snadno přetíží, jedná chaoticky, nedovede se dlouho soustředit na jednu věc. Na nižší úrovni bývají i jeho sociální dovednosti, přestože jinak se jedná o dítě s průměrnou až nadprůměrnou inteligencí. Charakteristickým rysem syndromu ADH je, že výkon neodpovídá schopnostem. Těmito aspekty proto bylo třeba, aby se žalovaný zabýval a z hlediska získaných poznatků, a to i na základě vlastního vyšetření dítěte, tak výstižněji zdůvodnil posudková kritéria vymezení schopnosti zvládat základní životní potřeby dle přílohy č. 1 k vyhlášce č. 505/2006 Sb. V daném případě však tomu tak nebylo.

Z obsahu správního spisu soud zjistil, že dle posudku OSSZ Kroměříž ze dne 15. 5. 2012 nezletilá nezvládala z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu ze základních životních potřeb, ke kterým potřebovala pomoc fyzické osoby: stravování, oblékání, obouvání, péče o zdraví, osobní aktivity. Rozhodnutím úřadu práce ze dne 6. 6. 2012, č. j. 2249/2012/BPH proto byl zvýšen příspěvek na péči na částku 6.000 Kč ode dne 1. 1. 2012.

V posudku PK MPSV ČR v Brně ze dne 17. 7. 2013 však zcela absentuje bližší zdůvodnění, jaká konkrétní změna nastala v oblasti stravování, oblékání a obouvání, pokud tyto životní potřeby nebyly již zahrnuty do sféry potřeb, které nezletilá není schopna zvládat nebo zvládat s pomocí fyzické osoby. Z tohoto pohledu posudek vyhotovený posudkovou komisí MPSV v Brně, který vzal žalovaný za základ svého rozhodování, je nedostatečný a nepřezkoumatelný. Z posudku musí být najisto zřejmé, z čeho posudková komise při svém posouzení vycházela, jak podklady i jí samotnou zjištěné skutečnosti hodnotila a zda tak bylo učiněno při dodržení náležitých standardů.

Úkolem orgánu, který se posouzením stupně závislosti účastníka řízení na pomoci jiné fyzické osoby zabývá, je pak vyhodnotit, zda posudek byl vypracován komisí v řádném složení, zda se žalobce zúčastnil jednání, zda posudek obsahuje podrobné odůvodnění míry závislosti žalobce na pomoci jiné osoby ve smyslu ustanovení části I zákona o sociálních službách, zda komise měla pro posouzení zdravotního stavu dostatek podkladů, jak obsah těchto podkladů ve svém závěru respektoval a zda řádně a srozumitelně subsumovala svá zjištění pod příčinná zákonná ustanovení, atd.

Pochybení shledal soud i v případě postupu před úřadem práce, kdy posudkový lékař úřadu práce pouze přepsal výsledek šetření závislosti žalobkyně na pomoci jiné osoby vypracovaný sociálním pracovníkem. Ustanovení § 25 odst. 3 zákona o sociálních službách však předpokládá, že při posuzování stupně závislosti vychází úřad práce ze zdravotního stavu osoby doloženého nálezem ošetřujícího lékaře, z výsledku sociálního šetření a zjištění potřeb osoby, popř. z výsledku funkčních vyšetření a z výsledku vlastního vyšetření posuzujícího lékaře. Dle názoru soudu posuzování stupně závislosti toliko na základě sociálního šetření prováděného sociální pracovníci čili úředníci, nemá dostatečnou vypovídající hodnotu. Soud proto pokládá za chybné hodnocení schopnosti zvládat konkrétní základní životní potřeby bez účasti posuzované osoby, eventuálně zákonné zástupkyně. Dle názoru soudu je nutno žadatelku k jednání posudkové komise přizvat, anebo alespoň připustit. Důvodem pro takový postup jsou základní zásady správního řízení, podle nichž každý správní orgán umožní dotčeným osobám uplatňovat jejich práva a oprávněné zájmy a podle možností jim vycházet vstříc (§ 4 odst. 1, 4 správního řádu). Výjimkou mohou být pouze mimořádné

případy, kdy pro nepřizvání nebo nepřipuštění účasti posuzované osoby shledá posudková komise, resp. předseda komise, zvláště zřetel hodné důvody, což však musí být náležitě odůvodněno. V daném případě posudková komise MPSV ČR v Brně v obsahu posudku pouze uvedla, že žalobkyně ani její zákonná zástupkyně nebyly jednání komise přítomny, podkladová dokumentace, kterou prostudovala, byla dostatečná k projednání v nepřítomnosti a k přijetí posudkového závěru. Rovněž nelze přehlédnout, že stejně tak posudkový závěr OSSZ Kroměříž byl učiněn bez účasti žalobkyně a její zákonné zástupkyně pouze ze zdravotní dokumentace a provedeného sociálního šetření.

Ve světle shora uvedené argumentace dospěl soud k závěru, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, vyžaduje rozsáhlé doplnění, které je nad rámec doplnění provedené v rámci přezkumného soudního řízení. Za daného stavu, vzhledem ke specifčnosti onemocnění nezletilé a jeho funkčního dopadu na schopnost zvládat či nezvládat základní životní potřeby, pokládal soud za žádoucí a potřebné vyžádání nového posudkového stanoviska příslušné PK MPSV ČR v Brně, které bude reflektovat na výtky soudu obsažené v daném rozsudku tak, aby nový posudek následně vyhodnotil z hlediska dodržení příslušných zákonných ustanovení upravujících činnost posudkových komisí a z hlediska přítomnosti nezbytných náležitostí.

Na základě výše uvedeného soudu uzavírá, že skutkový stav, z kterého žalovaný při svém rozhodování vycházel, vyžaduje zásadní a podstatné doplnění v rozsahu výše uvedeném, proto přezkoumávané rozhodnutí zrušil dle § 78 odst. 1 s.ř.s. a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s.ř.s.). V dalším řízení je žalovaný vázán právním názorem soudu, dle kterého bude postupováno v souladu s uust. § 1 odst. 2 vyhlášky č. 505/200 6Sb., tzn. schopnost osoby zvládat základní životní potřeby pro účely stanovení stupně závislosti, bude zhodnocena v přirozeném sociálním prostředí žalobkyně, případně za účasti žalobkyně a její zákonné zástupkyně při jednání posudkové komise a posléze zjištěný skutkový stav bude přesvědčivým způsobem zdůvodněn (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

Žalobkyně ve věci samé byla úspěšná, zákonná zástupkyně však náhradu nákladů řízení neúčtovala, žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona. Soud proto rozhodl tak, že se žádnému z účastníků náhrada nákladů řízení nepřiznává (§ 60 odst. 1, 2 s.ř.s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 29. srpna 2014

JUDr. Eva Lukotková, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová